

Δὲν θὰ πρόσεχα ποῶς, σ'τὰ μεγάλα σας τὰ λόγια
καὶ θὰ πῆγαινα κι' ἐγὼ σ'τὰ τρανὰ συγγενολόγια.
Κι' ὅταν Βούλγαρος κανένας ἢ κανένας παλῆρο-Βλάχος
τοὺς Ρωμηούς ἐκρεοκόπει,
θ' ἀναστάναι μόνος
ἕνα νύκτα σ'τὴν Εὐρώπῃ.

Περικλέτο, μὴν ἀκούς
πατριώτας φορτωτοὺς
κι' ἐν πολλοῖς σχολαστικοῦς,
κάθε βλάκα μὲ πατέντα,
κάθε κουτουρού κουβέντα.

Δεῖτε κρίσι, δεῖτε νοῦ,
καὶ νηφάλιος φανοῦ,
καὶ σὲ κάθε συμπολίτη
καὶ καθὲν Ἀγγιλιεῖτη
μὲ τὸ κρό σου τὸ φλέμμα
λέγε πάλι πὸς τὸ Στέμμα
φύγει μὲ τὴν Ἀμφίτριτη.

Τοῦτο τὸ ταξεῖδι τώρα γίνεται γιὰ τὴν ἀνάγκη,
ν' ἀνοχθοῦν καμπόσου μάτχα καὶ νὰ φωτισθοῦν οἱ Φράγκοι.
Φέτος Αἰξ-Λε-Μπαιν δὲν ἔχει καὶ λουτρά καὶ δίκαια,
σ'τὸ Μαρριεμπαδ πηγαίνει, Περικλὴ μῆστια.

Π.—Φαίνεται πὸς κάποιος λόγος σπουδαϊότητος ἐπέγει,
κι' ἡ Κορῶνα, Φασαλλῆ,
μ' ἐδοξάρισαν πολλοὶ
πὸς τὴν ἐπαρκαλοῦσαν καὶ δὲν ἤθελε νὰ φύγῃ.

Ἐφυγε μοῦ λὲν μὲ θλίψη καὶ πολλὴ μελαγχολία
καὶ τὴν Ἀντιβασιλεία
τὴν ἀπῆκε σ'τὸν Κορράτη,
τὸν γλεντζὲ τὸν Στρατηλάτη.

Ἐφυγε μὲ παρακάλα καὶ μὲ χίλιε δρὸ σταχὲ
κι' ἴως δὲν ἀργοπορήσῃ,
κι' ἔως βῶν νὰ γυρίσῃ
ἔμπορε νάχουσε συλλάξει καὶ τὸν Μίχα τὸν φορηῆ.

Ἐως τότε πιθανὸν μὲς σ'τὰ τόσα γεγονότα
τὸ Κουβέρνο νέα νότα
σὲ Βουλγάρους κι' Εὐρωπαίους καταμουτσοῦνα νὰ ρίξῃ,
κι' ἀμοιβὰς πολὺ γενναίεσ γιὰ ληστὰς νὰ προκηρῶσῃ,
καὶ ληστὰς νὰ πιάσῃ κι' ἄλλους ὅπως καὶ τὸν Μαζετάκια,
ποῦ κρεμοῦνε κάθε νόμο σ'τὰ στριμμένα τῶν μουστάκια.

Ἐως τότε ποῦ τὸ ξέρετε, θρέμμα γλώσσης ἀουστόλου,
ἂν πρὸς χέρι τῶν ληστῶν
καὶ Ταμειὸν χωριστὸν
δὲν γενῇ μαζὶ μὲ τὰλλα, τῆς Ἀμύνης καὶ τοῦ Στόλου.

Ἐως τότε τρῶες πίπε καὶ τὸν ναργιλέ σου ρούφα,
ἔως τότε κι' ὁ Κορράτης θὰ τὰ φτεμάξῃ μὲ τὸν Φούφα
γιὰ τῆς Ἡλίδος τὸν Δῆμο, ποῦ σὲ δρὸ τὸν γόρσιε
καὶ τοὺς Ἀμυλιεζιτάς τοὺς ἐστενοχώρησε,
κι' ἦτο κίνδυνος μεγάλος μὲς σ'τῶν συμφορῶν τὴν φούρκα
νὰ μὲς βῆθῃ καινούριο καὶ ὁ και Μπαρμπάτενα καινούριεκα.

Ἐως τότε πιθανὸν
εἰς τὴν γῆν τῶν Ἀθηναίων
κι' ἄλλοι πρόσφυγε νὰ φθάσουν μὲς ἀπὸ τὴν Ρωμυλία,
καὶ σὲ Ζάππειε νὰ πῆνε κι' Ἱεροδιδασκαλεῖα.

Ἐως τότε ποῦ τὸ ξέρετε, ἂν συλλυπητήρια
δὲν γίνουσε κι' ἄλλ' ἀκόμη,
κι' ἂν δὲν ἀντηχοῦν οἱ δρόμοι
ἀπὸ νικητήρια.

Ἐως τότε ποῦ τὸ ξέρετε, ἂν γὰρ κολαφίσματα
δὲν γραφοῦν ἀκόμη κι' ἄλλα πάνθημα ψηφίσματα.
Ἐως τότε ποῦ τὸ ξέρετε, ἂν καὶ πάλιν ἐνεὰ
δὲν θὰ χάσκη τῶν γενναίων ἢ γενναίε γενεὰ,
κι' ἂν δὲν κλαίῃ δίχως φίλους
κουρελοῦ, μουντσορμωμένῃ,
κι' Ἀμαζῶν μαγεσομένη
μὲ σκιάς κι' ἀνεμομύλους.

Φ.—Ὅμως σίμωσε καὶ σκίψε γιὰ ν' ἀκούσῃς μυστικῶ,
Περικλῆ, σμαρνατικῶ.

Κατὰ νέας ἀποφάσεις τοῦ Κορράτη τοῦ μαριόλου
ὁ σκηποῦχος δὲν θὰ πάῃ σ'τὸ Μαρριεμπαδ καθόλου.
Κατὰ νέας ἀποφάσεις ἐνομίσθη περιττὸν
σ'τὸ Μαρριεμπαδ νὰ σπύσῃ συγγενεὶς ἀναχτήτων.
Δρομολόγιο θ' ἀλλάξῃ καὶ θὰ πάῃ, χασομέρη,
ὅπου πῆγαιν' ἔως τώρα γιὰ λουτρά τὸ καλοκαίρι.

Τὶ χαρὰ γι' αὐτὸ μεγάλην,
Περικλέτο πατριώτα...
Αἰξ-Λε-Μπαιν λοιπὸν καὶ πάλι
καὶ Παρίσι σὰν καὶ πρῶτα.

Π.—Αἰξ-Λε-Μπαιν, ψυχὴ μου πόλις, κατὰ πάντα μαγικῆ,
Παραδείσου περιβόλι,
καὶ μὲς γραφοῦν ἀπ' ἐκεῖ
πὸς ἀνοπημόνος διο
τὸν καλόκαρδο τὸν Ρήγα τῆς Ἑλλάδος καρτεροῦν,
καὶ ρωτοῦνε κι' ἄπορουν
πὸς ἀκόμη δὲν ἐπῆγε καθὼς κάθε καλοκαίρι,
ἀλλ' ἀδικίως δίχως λόγο μὲς σ'τὸ κράτος ὑποφέρει.

Φ.— Δεῦτε νὰ σωφραμισθῶμεν,
δεῦτε νὰ συνετισθῶμεν,
καὶ τὴν νέαν λογοπάλην
παρανοῦντες τὴν δεσπινῆ
ἄς φωνάζωμεν καὶ πάλιν
μὲ διάτορον φωνῆν :
Ἀμφίτριτ' ὅτὸ καλὸ
κι' ἔλα μας γιὰλὸ γιὰλὸ.

Π.—Εὐγὸ πάντα κατενόησο, καὶ μὴν παύσῃ νὰ ρουφῆς
τὸν γραβασικὸ σου βλάκα, κι' ἔτοιμάσου νὰ τῆς φῆς

Καὶ κωμῶδες πομπιλιας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελλιας.

Φραγκίσιος Καυελλόπουλος, ἔμπορος ἁπλῆς κρητῆς,
σὲ τοῦτον ὀβρεταὶ καθεὶς τῆς μόδος θασάσης.
Τὴν ἔσθη τοῦ καινοκαιροῦ κι' ἐγὼ καλὴ τῆς βροσκο
μονάχα γιὰλὸ νόβιε κοστοῦμα σ'τὸν Φραγκίσιον.
Μαγεῖται τοῖς πελιδίος του καὶ λειψιὴ τοῖς δίνει
καὶ πορὸν ὀλλῶ πορὸν πορὸν τὸν κάνει φιογουρίν.
Διὸ πρὸς τοῦτον σπεύσασε μὲ πλήρες τὸ διαόμιον...
ὁδὸς Ἀροάμιον, κάτωθεν εἰς τὸ γινωστὸν Ἀροάμιον.

Διὰ πᾶσαν ἔργασίαν ὁ Ρωμηὸς θὰ οὐς ουσίτησῃ
τὸ λαμπρὸν Τυπογραφεῖον Ἐδοξοῦ τοῦ Ἀρνοῦ.
Ὁ, κὶ ἐπαυθῆ σὲ τοῦτο βγαίνει πάντα διαλεκτῶ...
σ'τὴν ὁδὸν τοῦ Πραγιτέλου, ἀξίαν ἀριθμὸς ὀκτώ.